

INCOERENȚĂ

LARISA BĂLAN

Peste aripile îngerilor negri
Am presărat cuvinte albe
Din lacrimi
Și rouă de aur.
Un drum lung, pierzându-se
În asfințit...
Pierzându-te!
Inimi goale, triste!
Încotro pornesc oamenii?
Sunt singuri, prea singuri așa mulți împreună...
Clipesc și adorm în realitate.
Zâmbete cioplite cu dălți de oțel!
Fierbe sângele-n potirul anilor ce trec!
Lacrimi iar cad și încerc
Să schimb lumea,
S-o atârni d-un cui într-o oglindă spartă...
Ce spațiu gol între suflete!
Chipuri, toate la fel.
La fel de diferite...
Un fulg cald, uscat,
Îmi îngheață lacrima.
O să stau lângă tine

POEZII ONLINE

Și o să mai aștept...